

RÉGI MAGYAR BAROMFIFAJTÁK

Aligha tévedek, ha azt állítom, hogy a magyar szürkemarhát, a magyar tarkát vagy a rackajuhot mindenki ismeri. Ám az már kevésbé köztudott, hogy hazánkban nemesítettek érdekes baromfifajtákat is. Az ország területe és éghajlata ugyanis kedvezett ezek tartásának és tenyésztésének. A tanyák környékén és a falvakban természetesen edzett, szívós parlagi fajták alakultak ki. Ilyenek például a bronzpulykák, a kopasznyakú tyúkok, fodros ludak és társaik. Amikor e fajták gazdasági jelentősége megszűnt, úgy tűnt, végleg kipusztulnak. Szerencsére maradt belőlük „aranytartalék”; génbank, melynek segítségével sikerült őket megmenteni. E fajták ugyanis nemcsak szépek, nem csupán történeti értékük van, hanem számos olyan tulajdonságot is hordoznak, amelyek felettébb hasznosak lehetnek a későbbi háziállat-nemesítések során.

K. Zs.

(Szalay István: Régi magyar baromfifajták, Mezőgazda Kiadó, 2002)

A VADÁSZAT MELLÉKSZEREPLŐI

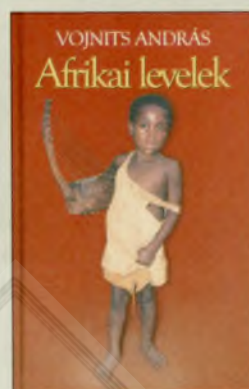
Bár a cím alapján azt gondolhatnánk, e könyv csak a vadászoknak szól, mindenkit sietek megnyugtanni: ez korántsem így van. Schmidt Egon könyve ugyan valóban azoknak is íródott, akik puskával járnak az erdőt-mezőt, ám azok számára is sok érdekességgel szolgál, akik egyszerűen csak kirándulnak. A kötet a különféle élőhelyek alapján mutatja be a legjellegzetesebb állatokat. Persze nem a nagyemlősöket, hanem mint a címből is kitűnik, „mellék-”, ám nem mellékes szereplőket: gerinctelenekeket, kételtűeket, hüllőket, madarakat, kisemlősöket, kiemelve azt, mely területen milyen kisebb állat megpillantására számíthatunk.

K. Zs.

(Schmidt Egon: A vadászat mellékszereplői, Dénes Natur Műhely Kiadó, 2002)

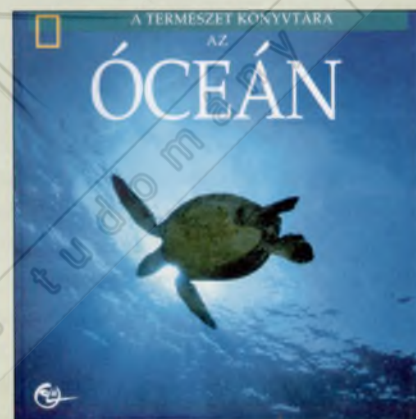
KÖNYVJELZŐ

AFRIKAI LEVELEK

A lapunkból is jól ismert szerző könnyed stílusban megírt útibeszámolója Afrikáról, emberekről és állatokról.

(Dénes Natur Műhely Kiadó, 2002)

ÓCEÁN

A lapunk 2002/1 számában ismertetett A Természet Könyvtára sorozat e kötete a tengerek mélyét mutatja be, elsősorban az ifjúság számára.

(Egmont Kiadó, 2001)

TERMÉSZETRAJZI MEGFIGYELÉSEK AFRIKÁBAN

Frederick C. Selous a méltatlanul elfeledett természetvizsgálók népes táborába tartozik. Ha valakinek ismerős is a neve, leginkább mint vadászt méltányolja. Pedig Selous természetvizsgáló volt a javából! Igaz, az ő idejében még puskával is kutattak, ám ez semmit sem von le tudományos megfigyeléseinek értékéből. Akkoriban, amikor élt, a XIX. és XX. század fordulóján még nem ismerték a ma mind kedveltebb „etológia” kifejezést, ám Selous mégis magas szinten végzett viselkedéstani megfigyeléseket is. Emellett foglalkozott evolúcióelmélettel: a könyv egyik fejezete éppen Darwin egyik ideájának érdekes kritikája. A könyv szerzője otthon volt a rendszertanban is, Afrika déli területeit keresztül-kasul bejárta, s számos érdekes megfigyelést gyűjtött az állatok külleméről. Nem csoda, hogy a hálás utókor egy zebra-alfajt nevezett el róla.

K. Zs.

(F. C. Selous: Természetrajzi megfigyelések Afrikában, Dénes Natur Műhely Kiadó, 2002)

